

Pavasaris atnāk katru gadu

Mēs gaidījām rakstnieku Jāni Niedri. Redakcijas telpas sapostas kā svētkiem, vēzēs pavasara ziedi. Un tad viņš atbrauca. Priecājās par mūsu jaunajām, gaišajām telpām, jau no sliekšņa stāstīdams, kā fara gados, ierazdamies no fašistiem atbrīvotajā Jēkabpilī, viņš vispirms iegriezies tipogrāfijas ēkā un atstājis pie durvīm bruņotu sargu, lai nekas no tipogrāfijas inventāra netiktu izvazāts, lai tūlīt, ar pirmajām padomju varas atjaunošanas dienām padomju preses izdevumi varētu ierunāties pilnā balsī.

Tālāk — interesanta saruna par literatūru, par dzīvi. Mēs jautājam un rakstnieks nesteidzīgi, bet dzīvi un tēlaini stāsta. Gan par sevi un savu darbu, gan par jaunākajiem, spīgtākajiem dzinumiem latviešu literatūrā. Runājam arī par literāro mantojumu un par jaunumiem aizrobežu literatūrā.

Mūsu novadnieku Jāni Niedri lasītāji pazīst kā nopietnu, vērtīgu prozaikā, kas arvien meklējis un atradis latviešu literatūrā savu sakāmo, citu nepasacīto. Pirms dažiem gadiem saņēmām plašu triloģiju par Pēteri Stučku, tagad ceļā pie lasītājiem ir jauns vēsturisks romāns «Tai ritā mazā gaismiņā» par seniem notikumiem Krustpils apkārtnē, par Krustpils nova-

da kalpu sacelšanos 1866. gadā. Romāna varoņi — lauku proletārieši.

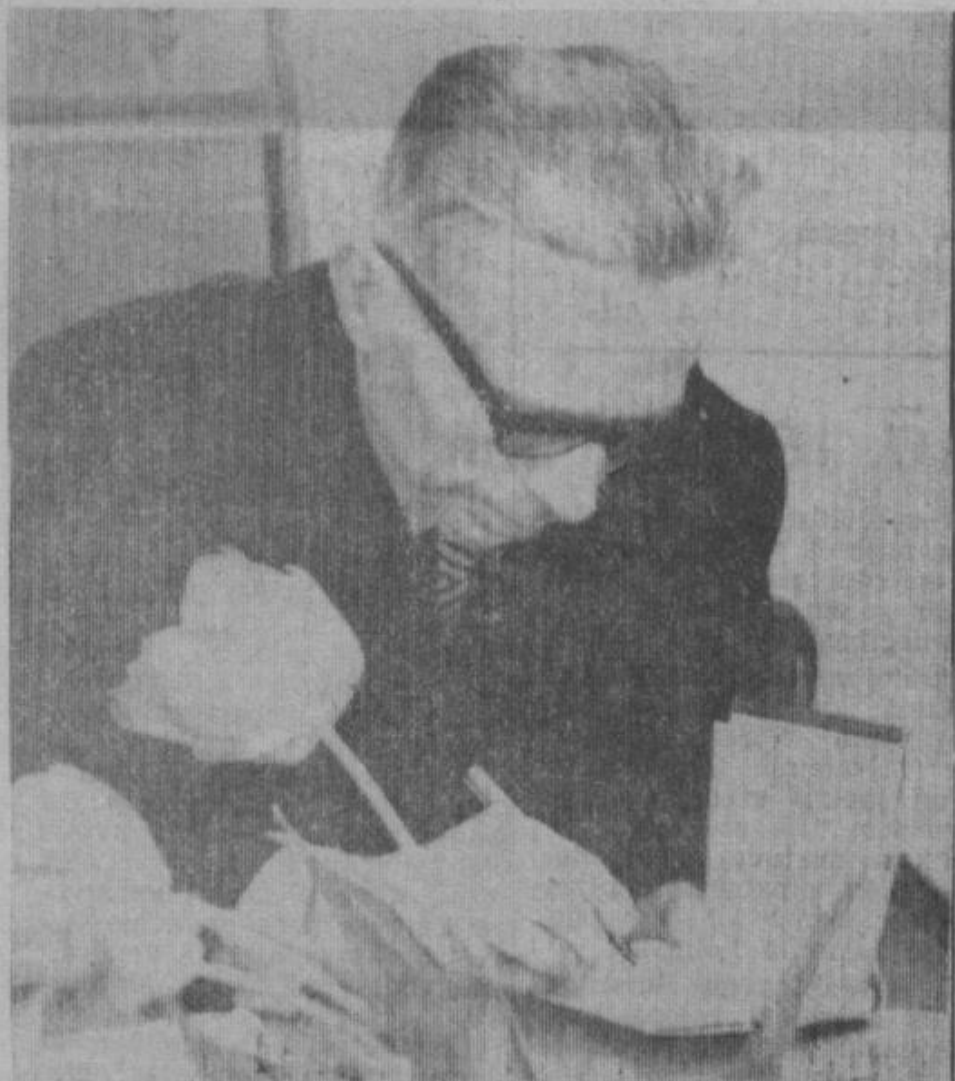
Kad pajautājām rakstniekam, kas viņu pamudinājis un rosinājis pievērsties pagājušā gadsimta notikumiem Latvijas lauku darbaļaužu dzīvē, viņš atbildēja:

— Tas ir mans rakstnieka un arī pilsoņa pienākums pret manu tautu, tās pagātni. Pret šīs pagātnes varonīgajām, lai gan senajām lappusēm, par kurām klūze buržuāziskie vēsturnieki, bet bez kurām varbūt nebūtu bijis latviešu sarkano strēlnieku Oktobra revolūcija.

Savos autobiogrāfiskajos darbos rakstnieks bieži minējis Jēkabpili. Tā — viņa jaunības pilsēta.

Lasot tagad šīs rakstnieka atmiņu grāmatu lappuses, mēs, šodienas jēkabpilieši, vērtīgāk un uzmanīgāk ielūkojamies savā pilsētā, tās ļaudīs un namos, jo pagātne ir tā, kas mūs vieno ar nākotni. Tādēļ ar lielu prieku saņēmām rakstnieka atvesto ciemakukuli — dažas nodaļas no jaunās atmiņu grāmatas, kuras sākam publicēt šajā avīzes numurā.

Sodien rakstnieka J. Niedres 65. dzimšanas diena. Jēkabpili pašreiz zied ķirši, jo ir pavasaris. Pilsēta kļuvusi jaunāka, pavasara smaržu

pilna. Ir labi, ka pavasaris ir katru gadu. Tas neļauj nocot ne pilsētām, ne cilvēkiem.
R. Saberte

Attēlā: J. Niedre ieraksta savu vērtījumu «Padomju Daugavas» redakcijas viesu grāmatā.